

kredses Interesser for at fremme denne store Sag. Men da der nu fra anden Side har rejst sig en Stemme i Valgkredsens Navn med Protest imod, at en Valgkreds bliver udslettet af Kortet, kan jeg ikke undlade ogsaa at tage Ordet og sige, at dette i endnu højere Grad gælder for den indre Del af København. De indre Kredse i København, indenfor de gamle Volde, har en saadan Størrelse og naturlig Beliggenhed efter Valgkredsordningen af 1894, at der ikke har været nogen som helst Grund til at foretage Forandring med dem. Ikke desto mindre er de nu kørte saadan sammen, at det f. Eks. for mit Vedkommende — jeg har nu i 17 Aar repræsenteret 3die Kreds — ikke er mig muligt at finde min Kreds. Den er stykket ud, en stor Del af den finder jeg i Københavns 9de Kreds, en Del i 8de Kreds, noget af den i 4de Kreds helt ud ad Vesterbro til, og saaledes er den stykket ud i endnu flere Dele. Jeg synes, at der ikke er nogen Grund til det. København deles ganske naturligt i den gamle og den nye By, og Forholdet har været det, at de saakaldte udensøiske Kredse, det vil sige den nye By, er i Hænderne paa Socialdemokraterne, det er Kredse, hvor det slet ikke kan nytte, at nogen vil gøre Socialdemokraterne Styrkerangen stridig, der har de absolut Overtaget. For den indre By derimod, 1ste, 2den, 3die og 4de Kreds og til Dels 6te og 8de Kreds, har Forholdet været dette, at det er Kampkredse alle sammen, at til Tider kan Højre tage dem, men ofte kan ogsaa Socialdemokratiet og Venstre holde dem overfor Højre, naar vi er enige, og ellers Valgluften er god her i København. Nu bliver disse Kredse delte og flikkede ud, saaledes at man kan sige, at hvis der har været nogen Tendens i det, har det været den at udelukke al Valgkamp ogsaa i den gamle By; Kredsene indenfor Byens Volde, at udlevere dem helt og holdent til Højre, saaledes at København bliver repræsenteret af Højre og Socialdemokrater, men Kampkredse findes der ikke mere. Jeg synes, at det er en løjerlig Valgkredsordning og en løjerlig Valgtaktik saaledes at udslette af Kortet alle de Kredse, som dog i Virkeligheden har den største Interesse, dem, i hvilke Brydningerne finder

Sted. Deriblandt er ogsaa Københavns 3die Valgkreds, og paa min Kreds' Vegne vil jeg nedlægge — enten de Herrer vil have en Protest eller en indstændig Anmodning, De kan faa det, ligesom De vil —, om at De er lidt mere gode imod den. Thi der er ingen Rimelighed i at foretage noget saadant som det, der her foreslaas.

Den ærede sidste Taler (Mads Larsen), der havde Ordet for Køgekredsens Vedkommende, var angst for at tale om Valgtaktik og sagde, at Ministeren havde ikke tænkt paa det, og de, der havde udarbejdet Lovforslaget, havde slet ikke tænkt. Nej, Gud bevares, alle de Folk, der laver Forslag om Magtfordeling og saadant noget, tænker slet ikke noget ved det, det kommer som en Herrens Gave ned fra Himlen — ikke sandt? —, og saa ligger det der, og saa skal vi tage det og tro, at det er det bedste. Jeg har dog ogsaa nogen Erfaring her i København, og jeg tror ogsaa, det kommer saadan, men jeg husker tillige en Ting fra 1894, da disse Valgkredse blev lavede. Da holdt daværende Indenrigsminister Hørring et Foredrag paa St. Thomas, hvor jeg som Venstremænd ikke kunde være til Stede — jeg var vist blevet smidt ud den Gang, hvis jeg var kommet der —, men jeg læste Dagen efter i „Berlingske Tidende“, hvorledes Minister Hørring, der stillede sig i Københavns Amts 3die Valgkreds, gjorde sine Vælgere Rede for, hvorledes denne Kreds var kommet til at se saadan ud. Efter „Berlingske Tidende“s Referat udtalte han sig, hvis jeg husker rigtigt, omtrent saadan, at de ærede Vælgere maatte jo forbavses, naar de saa den Form, denne Kreds havde faaet; til den hørte først hele Amager udenfor Christianshavn, dernæst Glostrup, Taastrup og Valby og endelig den yderste Ende af Vesterbro, men, sagde Minister Hørring, som selv var Fader til Loven, det har været nødvendigt for at skabe en meget solid Højrekreds ud af det. Naa, han havde jo ikke den heldige Skaberhaand, for da han stillede sig i Valby, blev det Bing, der kørte hjem som Folketingsmand den Dag. Men han havde ikke vidst bedre, han var saa god Politiker — altsaa meget bedre Politiker end den sidste ærede Taler og alle de Herrer, der her er til Stede, og som altid tror det bedste —, at han, der